

במדינה

העם

סולם הערכים

העולם המערבי היה נתון השבוע בדאגה אחת: המשבר הכספי הצפוי בגלל חולשת הפראנק הצרפתי. בורסות נסגרו, ממשלות נחרדו, והאיש הקטן שאל את עצמו מה יקרה לחסכוניותו, לשכרו ולרמת-מחייתו. אבל לא בישראל. גם כאן נסגרה אומנם הבורסה, ולמשך ימים אחדים נאסר המיסחר במטבע חוץ. גם כאן פרחו השערות, כי המשבר האירופי הגדול ישפיע על הכלכלה המקומית, ואפילו נאמר שיהיה צורך בפני חית אוטומטי של הל"י, אם יופחת הפראנק. אלא שהשערות נשארו בגדר דיונים כלכליים יבשים, שלא חדרו לתודעתו של הרעב, לא עוררו את דאגתו ולא גרמו לו בהלה בשוק השחור או בבורסה. נדמה היה, כי ישראל מקבלת בשוויון-נפש את האפשרות של תהפוכות כספיות רציניות. לא מפני שהאזרח הישראלי אדיש לכוח-הקנייה של המטבע שבכיסו, או אינו דואג

אחת הקורבנות

קשישה שנפגעה ברכיסי עקב ההתפוצצות מועברת באמבולנס שיערי צדק, זוהי אחת הנשים בליוויית אחות, אל בית-החולים

והיה תופעה יוצאת-דופן בסביבה, אשר דרשה נקם ושילם על כל פעולה, היה מוטל באלונקה רטוש ושרוף. עמדת המוס, ואט אט נדחקת בידי הקהל, שעסק עתה כולו בחילוף הפצועים וההרוגים...

★ ★ ★

המספר המחוקק

קושי בזיהוי ההרוגים גרם לפאניקה ולמחנות-זמעה בכסונת מחנה-יהודה ו-בחדר בית-החולים שערי צדק.

אל זעקות היגון של משפחות החללים נוספו יללות היסטוריות של עשרות נשים, שקרוביהן כלל לא נפגעו. הן הסתפקו ב-ידיעה ששישה מן ההרוגים טרם זוהו — כפי שהיה המצב עד יום שישי בערב — והחלו מקוננות על בעליהן או בניהן שסתם איחרו לשוב מעבודתם.

למודי נסיון העבר הוצבו במבואות העיר המזרחית כוחות עצומים של צבא ומשטרה, בסיוע שיריוניות של מישמר-הגבול, שמנעו כל אפשרות של מהומות ופרעות בערביי העיר. ערבים שעברו או הסתובבו בירושלים המערבית, רוכזו על-ידי כוחות הביטחון והועברו בחסותם אל מרחק העיר.

אבל כל אלה היו פעולות לשמירת הסדר. חולייה מיוחדת של חוקרים התלבשה על מקום הפיצוץ כדי למצוא את ראשית החוט שיוביל אותם אל החבלנים. לא נמצא איש שראה את בעל מכונית-התופת מגיע למקום. לא נותר אלא לחפש את שרידי המכונית עצמה.

נותר ממנה רק המרכב, שמיספרו שויף וטושטש במתכוון. אבל מומחי המחלקה ל-זיהוי פלילי הצליחו לזהות למכונית פרטית מסוג מוריס, ש-נוצרה בין השנים 1948-1953.

בעוד אנשי המחלקה לזיהוי פלילי מנסים לזהות את מספר המרכב ששויף, פנו החוקרים למחלקת המיכון-במטה הארצי. המחשב ה-אלקטרוני פלט את רשימת כל מכוניות ה-מוריס בנות אותן שנות ייצור — מכוניות ישראליות וערביות גם יחד. על האפשרויות התלבשו צוותי חוקרים שיצאו לאתר כל מכונית ומכונית על בעליה ה-נוכחיים. אין הודעה על מכונית גנובה מ-סוג זה.

★ ★ ★

הרשת הגדולה

במקביל, נפרשה רשת ענקית על פני ירושלים המזרחית. כחמש-מאות ערבים, שנמצאו במערב העיר לצורכי עבו-דה או טיול סתמי, נעצרו לחקירה ראשונה. מתוכם נותרו עם ערב במעצר — כחמי-שים איש.

הוטל עוצר על העיר, ואנשי הענף ל-תפקידים מיוחדים, בראשותו של סגן-ניצב נחום בושמי, בשיתוף עם שירות הביטחון, ערכו חיפושים מדוקדקים, מבית אל בית. חוצאותיה של פעילות זו: עוד 21 עצורים.

המעטות שנפגעו. רוב הנפגעים וכל ההרוגים ללא יוצא מהכלל היו גברים בגילים שונים. מבין ההרוגים זוהו בתחילה רק חמישה. לבסוף נותר רק נער בן 13 שעדיין לא זוהה.

וחיילי המשטרה-הצבאית נראו בנקודותיה-מפתח בעיר.

נהגי המוניות הערביים, הששים בדרך-כלל אל כל נוסע, סירבו בעקשנות לנסוע בערב אל מערב העיר. "אני נוסע רק בעיר העתיקה".

"אני יודע איפה זה כיכר ציון".
"אני לא מבין אנגלית".

אלה היו התשובות החמקניות שנתנו ללקוחות זרים. ולמי שניסה לדובב, השיבו: "זה סתם רצח שפל. טריק של פחדנים שרק מקלקלים לנו את החיים. את ישראל הם לא ישרו ככה".

האם יתגלו מבצעי התופת בעתיד ה-קרוב? החוקרים סירבו להשיב.

היתה זו חקירה מדוקדקת, אפורה ו-מאומצת, התלויה בשני גורמים עיקריים: הצלחה בזהוי סופי ודאי של המכונית ובעליה.

בינתיים, על אף הסרת העוצר, ועל אף שלא אירעו פרעות בעיר בעיקבות הפיצוץ, נראתה ירושלים המזרחית, מרגע שקיעת החמה, כעיר במצור. הרחובות התרוקנו לפתע עם בוא החושך, כל התנויות נסגרו, ורק המישמרות המתגברים של שוטרים

נשקף מעיניה של אחת מבנות השכונה שנזדמנה למקום. הדאגה העיקרית: מי מקרובה ומכריה נפגע? שוטר שנמצא במקום מנסה להרגיע אותה. המשטרה השתלטה על הקהל העצום שצבא ליד מקום הפיצוץ ובבית-החולים שערי צדק.

הלם

"חדשות אימפריאליות", גם בטרנזנד ראסל

לחסכוניותו. אלא שבסולם-הערכים יש דבר חשוב יותר מן הכסף. בשבוע בו התפוצצה מכונית-התופת ב-שוק מחנה-יהודה בירושלים, היו מעייניו של האזרח הישראלי נתונים באופן בלערי ל-שאלות של ביטחון ושל שלום.

ישראלים בחו"ל

שחור משחור

- השטח המוחרם בירושלים העתיקה.
- תושבי מיוזר ירושלים לא נכללו ב-פינקס הבוחרים.
- שיטה חדשה לפינוי הרובע היהודי.
- מנהיגים מוסלמיים מוחים.
- חלוקת וילות במיוזר ירושלים.
- תלמידות נורו בעזה.
- "מזון תמורת עבודה" בעזה.
- אלה הכותרות של "ידיעות מהקולוניות", המספרות על עמור שלם, באנגלית, מה קורה בשטחים המוחזקים. דף ה"ידיעות מ-המולדת" אינו הרבה יותר סימפטי:
- "הלאה הכיבוש!" כרוזה מצוירת על ביחו של אבא אבן.
- יגאל אלון: "עשינו טעות... היינו צריכים לספח מידו".
- הוכה מלצר ערבי.
- סטודנט ערבי נכלא ללא משפט.
- פני ישראל? זהו חלק ממיטען התע-מולה של הגיליון האחרון של ישראל אי-פריאל ניו (חדשות אימפריאליסטיות יש-ראליות), היוצא בעריכתו של הגולה-מרצון, שמעון צבר, בלונדון.
- המיוחד בתעמולה האנטי-ישראלית היא: הוא, שהיא נכונה, ולקוחה בדרך כלל מ-עיתונים ישראלים — בעיקר הארץ. אך ה-תמונה שמצטיירת מעוותת בצורה קיצונית, מאחר שרק ידיעות מסוג מסויים מתפרסמות בעלונו של צבר.

המור עוד יותר: מי שקורא את אימפריאל ניו משתכנע, כי מלבד קומץ הגולים ה- (המשך בעמוד 14)